

Време владике Николаја тек долази

Свети владика Николај и Источни петак свечано прослављени у манастиру Лелић

Овогодишње прослављање Светог владике Николаја у манастиру Лелић, по броју свечара, учесника молитвеног сабрања и нарасе великој благодати коју Господ молитвама равноапостолног мисионара излива на све људе који лелићкој светињи притичу, остаће у сећању као заиста посебно.

По благослову Епископа ваљевског г. Милутина, светом архијерејском Литургијом началствовао је умировљени Епископ канадски г. Георгије, уз саслуживање бројних свештеника и свештенмонаха из више епархија. Поред лелићке обитељи, домаћини славе били су свештено братство храма Васкрсења Христовог у Ваљеву, предвођено старешином протојерејем-ставрофором Драгомиром Јовановићем, Основна школа „Владика Николај“ из Ваљева и пријатељи манастира Лелић из Цириха. Како се ове године са празником владике Николаја поклопио празник Источни петак (Живоносни Источник), слава Радија Источник Епархије ваљевске, колектив Те медијске куће, на челу са уредником протонамесником Слободаном Алексићем, свог патрона прославио је у задужбини славног светитеља.

-Време Владике Николаја тек долази, речи су Његове Светости Патријарха

српског Г. Иринеја којима је са седнице Светог Архијерејског Синода испратио Епископа ваљевског Г. Милутина на прославу празника владике Николаја у манастир Лелић, којег је подигао заједно са оцем Драгомиром и у коме безмало три деценије сабира богочежњиве душе из свих крајева света. Јер он је, као и Преподобни отац Јустин на свега четири километра у Ћелијама, свесрпски и свеpravославни.

-Ова светиња припада свима нама и искрено благодарим владика Георгију, свештеницима и монасима, као и свима који сте данас овде, рекао је владика Милутин за трпезом љубави у манастирској трпезарији. Он је честитао славу игуману манастир Лелић Георгију (Мићићу), похваливши његов вишегодишњи труд, са жељом да духовно достигне првог игумана архимандрита Авакума, дивног и вољеног старца, крај кога је узрастао. Владика Милутин честитке је упутио и колективу Радија Источник, чији је рад 2016. године наградио орденом Светог владике Николаја, а коме је име дао данашњи главни служашчи владика Георгије.

Године 1991., када су управо 3. маја, са благословом тадашњег Патријарха српског Павла, мошти владике Николаја пренете из Америке у родни Лелић, владика Георгије је служио свету Литургију.

-Данас, после много година на овом светом месту, када прослављамо и Живоносни Источник, Мајку Божју која је источила живот и без које не би било ни Христа Господа, не треба много говорити. Довољно је рећи „Христос воскрес“, беседио је владика Георгије на светој архијерејској Литургији.

-Ми данас када се поздрављамо са „Христос воскрес“ знамо све тајне овога света и века. Одгонетка нашег битисања и после овога живота речена је Христовим васкрсењем. То потврђује и данашњи слављеник Свети владика Николај Охридски и Жички. Ја волим да кажем „Свесрпски“, зато што је доста времена провео у Америци и широм света. Написао је много књига и, после Светога Саве, најплодотворнији је писац. Он је српски Златоуст и сада треба сви да ћутимо и да се његовим мислима поучавамо, рекао је владика Георгије.

-Псалтир српски су богомољачке песме Светог владике Николаја. Он је сав свој живот, целог себе, Христу Богу предао. Знао је да окупи народ око себе и где је реч његова продрла, тамо се Бог прославља и дан данас, истакао је епископ Георгије.

-По узору на богомољце владике Николаја, чувајмо веру своју, свето Православље. Не дајмо се завести овосветским бригама и страстима, јер наш

живот је само оно добро што учинимо и тиме ће нас Бог признати као Своје, закључио је Владика.

Најлепше проповеди и аманети српском народу

-У поздраву „Христос васкрсе“ садржане су тајна живота, тајна смрти и тајна нашег постојања. Владика Николај је то добро знао и нико није тако добро препричао Христову мисију као он, празнично је слово прота Љубисава Аџића, умировљеног пароха ваљевског, који је годинама уназад произносио беседе о владици Николају.

-Ако Христос није жив, нико није жив. Хришћанско учење би онда било „бабско приповедање“. Христос је угаони камен вере наше, јер Он је отворио врата вечног живота за све Своје следбенике, истакао је прота Љуба Аџић. Током своје пастирске службе, прота Аџић, како сам каже, имао је част да буде парох у Лелићу, упозна фамилију владике Николаја и чује много тога о њему.

-Свети владика Николај сваку своју проповед почињао је и завршавао аманетом: „Да се Срби сложе, обоже и умноже“. Браћо и сестре, запитајмо се над тим аманетом! Колико има мање деце у Ваљеву... Број оних који се рађају знатно је мањи од оних који умиру. Нисмо се умножили, а кад ће се тек завађена браћа измирити... Владика Николај је толико писао о Србији, толико је страдао. Данас смо се сабрали овде са свих страна, јер он је свесрпски и свеправославни. Притичимо моштима владике Николаја и молимо га да узмоли Господа да подари мир и слогу роду нашем, закључио је прота Љуба Аџић своје обраћање речима из тропара Светом владици Николају.

Колико љубави према владици Николају постоји у српском народу говори и велики број свечара. Поред лелићке братије, колач су преломили и свештено братство храма Васкрсења Христовог, Основна школа „Владика Николај“, прва у земљи која је понела његово име, пријатељи манастира из Цириха господа Коста Илић, Драган Стевановић и Новица Васић.

-Домаћин ктиторске славе Лелића 2020. године биће Светосавска омладина српских студената из Цириха. Увек се у међувремену јави још људи. Није лако све набројати, уз осмех каже игуман Георгије, који је и ове године био изврстан домаћин бројним намерницима.